

שהוא פגום, פגום הוא ממלך, פגום הוא באמונה. ועל כן כל איש אשר בו מומ לא יקרב.

אמר רבי יוסי, עתיד הקדוש ברוך הוא להשלים עם ישעיאל ושייחצאו שלמים בכל, שהרי לא יהיו בהם כלל בעלי מומים, משום שהיינו תקוננו של עולם, כמו הפלים הלו ולבושו של אדם שהם תקון הגוף. זהו שפטותם (איוב לה) ויתיצבו כמו לבוש.

זכר אחר בא ראה, כשהחעררו מהעפר, כמו שנזכרנו בז' יקומו, חברים או טומין נכנסו, החרים וטומין - יקומו, באוטו לבוש. שלא יאמרו שאחר הוא ברוך הוא ירפא אותך ויפצאו השחתור. ואחר בקדוש השחתור. ובחיה העולים שלמים לפניו, ואן יחה הולמים שלם בכל, אז - (כירה ד') ביום ההוא יהיה ה' אחד ושם אחד. שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים שבעת ימים תחת אמו וגגו. רבי יוסי פתח, (ההלים לו) צדקתו בהררי אל משפטיך תהום רביה אל משפטיך תהום רביה אל משפטיך תהום רביה ואית ובמה תושיע ה'. בפסקוק הזה יש להתבונן בו, אבל בא ראה, צדק - בתר קדוש עליון. כהררי אל - כמו אותך הרים עליונים קדושים שנקראים הרי אפרנסמן וזה. ומשום שהיא עולה להתקשר בהם למללה, כל דיניה במשקל אחד לכלי, שאין באותו הדין רחמים. משפטיך תהום רביה - משפט שהוא רחמי, יוזר למטה לאותה הדרכה לתקן עלמות, וחס על העולם, וועשה דין.

ברחמים לשבט את העולם. ומשום שהוא רחמי - אדם ובמה תושיע ה'. לכל במשקל אחד. אדם ובמה, הרי פרשות, מי שהוא אדם ושם את עצמו בפה מה. אדם ובמה - דין אדם ודין בפה אחד הוא. אדם

מהימנתא. ועל דא כל איש אשר בו מומ לא יקרב.

אמר רבי יוסי, זמיין קדשא בריך הוא לאשלא להו לישראל, ולאשכחא שלימין בכלל, שלא יהא בהון מאירי דמומיין כלל, בגין דיהון תקונא דעתמא, אלאין מאני ולביישא דבר נש דאיונו תקונא דגופא, הדא הוא דכתיב (איוב לה) ויתיצבו כמו לבוש.

(פ"א דבר אחר) פא חז'י, פד יתערוין מעפרא, במא דعالו, הגרין יקומו, הגרין או טומין עאלו, הגרין וטומין יקומו, בההוא לבושא, שלא ימരין דאחרא הוא דאתער. ולבר, קדשא בריך הוא ייסי לון, וישכחון שלימין קמיה, וכדין יהא עלמא שלמים בכלל, בדין קמיה, ובדין יהא ייחיה ז' אחד ושמו אחד. (וכירה ד') ביום ההוא יהיה ז' אחד ושמו אחד. שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים פתח אמו וגגו. (ויקרא כ"ב) רבי יוסי פתח, (ההלים לו) צדקתו בהררי אל משפטיך תהום רביה אדם ובמה תושיע ז'. הא קרא אית לאסתכלא ביה, אבל פא חז'י, צדק: כתרא קדישא עלאה. בהררי אל: באינו טירין עלאיין קדישין, דאקרון טורי דאפרסמנא דכייא. ובгин דאייה סלקא לאתקשרא בהו לעילא, כל דינאה בשקו לא חדא לכלא, דלית בההוא דין רחמי. משפטיך תהום רביה. משפט דאייה רחמי, נחית למתא לההוא דרגא לתקונא עלמין, וחייב על כלל, ועבד דין רחמי לבעמאנ עלאה.

ובגין דאייה רחמי, אדם ובמה תושיע ז'. לכל בשקיילא חדא. אכם ובמה, קא אוקמיה, מאן דהוא אדם, ושוי לגרמייה בפה מה. אדם ובמה: דין אדם, ודין בפה מה, בפה מה. אדם ובמה - דין אדם ודין בפה אחד הוא. אדם